

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

Előfizetési árak külön:		Szerkesztik:	Mozdószával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	Egész évre	3.—
Fél évre	—95		Fél évre	1.50
Negyed évre... ..	—50		Negyed évre	—80
Egyes szám ára 4 kr.			Egy példány hirdetés ára 10 kr.	

Ujabb zsidó-találmány.

Több mint három évtized telt márel azóta, hogy a *liberálizmussal* kezdték boldogítani az országot s hogy milyen sikerrel, azt eléggé tapasztalhattuk.

deltetésénél fogva is köteles a nép igazi érdekeire fölügyelni, mindent megtett arra nézve, hogy e zsidó-találmány uralomra ne juthasson.

A placz régen.

Meg kell adni, hogy a magyar nép idegenkedéssel fogadta ezt a furcsa nevű találmányt s annál nehezebb volt neki népszerűséget szerezni, mert az egyház, mely isteni ren-

Az egyház ugyanis, mely nemzeteket látott keletkezni, fejlődni, dicsőségben uszni és aztán eltűnni; mely eszméket látott születni, hódítani, forradalmat kelteni és azután neveltségessé vagy

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!

átkozottá válni; az egyház az ő kétezër éves tapasztalatával, mérhetlen bölcseségével és hibázhatatlan ítéletével mindenkor résen állott s õt se a nemzetek növekvõ dicsõsége, se az eszmék hódító képessége megtéveszteni soha nem tudta.

A liberáliszmusnak nevezett eszme is számtalanszor tett próbát arra nézve, hogy az egyházat magának megnyerje s miután ez soha nem sikerült neki, iparkodott õt megtörni, megálázni és hódolatra kényszeríteni.

Ámde mindhiába!

Az egyházat se hízélgéssel megvesztegetni, se erõszakkal megtörni nem lehet.

Õ a liberalizmusra is kimondotta ítéletét és az kárhóztató volt, olyan, amilyent e kárhóztatos eszme méltán megérdemelt. Jól tudta ugyanis, milyen törekvés rejtõzik a hangzatos szõlam alatt, hogy nem egyéb annak a célja, mint az Isten fia által adott törvények szerint berendezett társadalmi rend fölforgatása, a felebaráti szeretet eszméjének leigázása és helyette az õnszeretet uralmának biztosítása, mellette a nagy tömeg kifosztása, leigázása, rabszolgaságba való sülyesztése, szóval annak az isteni mûnek lerombolása, melyet Jézus Krisztus alkotott s melyért meghalt.

A liberáliszmusnak tehát, hogy e célját elérhesse, mindenekelõtt a törvényhozásokat és a hatalom kezelõit kellett megnyernie.

És ezt el is érte. Hogy milyen utakon, milyen eszközök által, azt nem szükséges itt felsorolni. Elég azt tudni, hogy célját elérte, a hatalmat magához ragadta.

Azt se szükséges fejtegetni, hogy ezt a hatalmat miképpen használta föl. Elég egy tekintet vetni az államok és a nemzetek helyzetére s tisztán áll elõttünk az eredmény s igazat adunk annak az áldott egyház-nyának, amely oly gondosan óvta gyermekeit a liberáliszmus sátáni eszméjétõl, sajnos, hiába.

A nemzetek saját kárukon akartak okulni és nem vették figyelembe az egyház jóakarátát.

Nos hát meg is adatott rá nekik az alkalom, hogy okulhattak; de amily ujjongva üdvözölték a liberáliszmust, most, oly elkeseredetten kezdték azt kárhóztatni és átkozni.

Temészetes, hogy ahol elõbb megfészkelhette magát, ott hamarabb is kezdték gyûlölni és tõle elfordulni. Valamint pedig a jó eszme csak addig boldogíthat, míg követõi el nem fordulnak tõle és ellen nem szegülnek neki, ugy a kárhóztatos csak addig rombolhat, míg e célra kész rabszolgákkal rendelkezik. Mibelyt azonban ezek ellene lázadnak, egyszerre vége az uralmának.

Igy járt a liberáliszmus is. Kicsinyenkint bolondjává tette a nemzeteket, de késõbb gyûlöltté vált s még a nevét is átkozták. Azok tehát, akiknek eddig a liberáliszmus volt az uralkodói köpenyegük s akiket errõl tévedés nélkül föl lehetett ismerni: egy újabb mezt lészítettek maguknak, hogy fölismerhetõk ne legyenek.

Ez újabb mezt az ugynevezett *szocializmus*.

Nem Spitz Bernát, nem is Tiller Mór készítette, de azért olyan zsidó találmány, mintha az õ mûhelyükbõl került volna ki.

A megkezdett mûvet ugyanis be kell fejezni. A nép szivében azonban még mindig van egy kis emberi érzés, egy kis felebaráti szeretet, egy kis hit és Isten-félelem. Az ördög napszámosai tehát még nem követelhetik meg napi bérüket, mert föladatuknak nem feleltek meg teljesen. Minthogy azonban a régi és immár meggyûlölt firma alatt tovább nem mûködhetnek, azt most leveszik a helyérõl és fölírják üzletük fölé a *szocializmus* nevet.

Szóval az üzlet ugyanaz marad, csak a firma változott meg, mivel a liberáliszmus firmája alatt az üzlet már-már csõdbe jutott.

Az egyház újra kimondotta kárhóztató ítéletét, mikor az új firmát észrevette s figyelmeztette híveit, hogy óvakodjanak tõle. Ugylátszik azonban, hogy a jóakaratu figyelmeztetés ismét siket fülekre talált, mert az újabb zsidó találmányt már nálunk is kezdik bámulgatni. Uram fia! még józan földmivelõ népet is lehet látni, amint dolga-mulasztva ott ácsorog szájtátva az új firma elõtt, amint bámulja és hallgatja azokat a zsidó cucilistákat, akik ott orditozzák, hogy mi minden népnek valót tartogatnak ott a boltban.

Dehogy hallgatna azokra az idõsebb, értelmes keresztény polgártársaira, akik jóakaratulag magyarázgatják neki, hogy õk látták, mikor a zsidók harminc év elõtt liberáliszmus cég alatt nyitottak egy üzletet s ugyanazt kiabálták akkor is, hogy a boltjuk kincsekkel van tele s azokat potom áron vesztegetik a népnek. Imhol pedig minden átok a liberáliszmus boltjából áradt ki a nemzetre. Nem kell tehát hinni az új firma alatt üzérkedõknek.

Ezt beszéli minden értelmes, tapasztalt magyar ember. Azonban mérget lehetne rá venni, hogy hiába való lesz minden fölvilágosítás, mert amint fogyatkozik az emberek hite, ugy nõl a hiszékenységük.

Hogy a szocialisták már eddig is sok kundsafftal rendelkeznek, kitûnik abból, hogy az auzlágjukba (az ujságjaikkba) olyan portékákat és cikkeket mernek kirakni, amelyektõl vadul a jobb érzés.

Immár nyíltan hirdetik, hogy ők azokkal a drágaságokkal, amelyeket a szocializmus firmája alatt árulnak, cserekereskedést üznek és azokat csak a hitért és vallásért cserélik be.

S nem az ám az üzletiszokás, hogy: adsza, ne! Hanem ők szépen elszedik kundsajtjaiktól azok legértékesebb kincseit, a hitet, a vallást stb., aztán hitegetést adnak nekik cserében, semmi egyebet.

És megfoghatatlan, hogy mégis akad olyan bárgyu, aki lépre megy nekik, aki lábaikhoz rakja legdrágább kincseit silány hitegetésért.

A szocialisták lapjuk legutóbbi számában is nyíltan hirdetik, hogy embertársainkkal jól tenni *ostobaság*; hirdetik, hogy a hit, a vallásosság *szamárság*; hangoztatják, hogy ők csak a földön akarnak jól élni, a más világgal nem törődnek.

És az a szegény ember, akinek alig van betevő falatja, hordja nekik a filléreit, hogy ők céljukat érhessék és itt a földön jó módnak örvendhessenek. Neki még abbéli reményét is elraborták, hogy valamikor boldog lehessen és fejébe verték, hogy embertársainkon segíteni *ostobaság*. És ő azért követi őket, mintha meg volna babonázva.

Hát iszen mindenki a maga sorsának kovácsa. Ha rosszul kovácsolja azt, szánni lehet őt, de ha még fizet is valakit azért, hogy az rosszul kovácsolja az ő sorsát, akkor már boldok házába való.

A liberálizmust van okunk megátkozni, mert nyomorba döntött bennünket. De ha magunkat is nem akarjuk egykor megátkozni, úgy őrizkedjünk azoktól a népbolondítóktól, akik az újabb zsidó-találmány, a szocializmus firmája alatt vadásznak jóhiszeműségünkre.

Tudja meg minden épeszü ember, hogy a kutya ugyanaz, csak az örve más. Ha tehát már egyszer halálosan agyonmart bennünket, óvakodjunk vele érintkezésbe jutni!

POLITIKAI HIREK

A delegációk egybehívását — mint a „Kel. Tud.”-nak Bécsbő jelentik — szeptember hó végére tervezik. Az ez idei Bécsben tartandó delegációk ülészaka, tekintettel a jelenlegi kül- és belpolitikai helyzetre, mindenesetre egyike lesz a legérdekesebbnek.

A kongrua rendezése. A kongrua-bizottsághoz a papi javadalmakról és jövedelmekről összeállított ivek kevés kivétellel már az egész országból beérkeztek. Az összeírási iveket a nyár alatt földolgozzák s a bizottság az ősszel valamennyit tárgyalni fogja.

Összeférhetlenségi bejelentések. A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága hétfőn ülésre gyűl össze, hogy határnapokat tüzzön ki azoknak az összeférhetlenségi bejelentéseknek a tárgyalására, amelyeket Kornai István fővárosi tisztviselő a ház elnökéhez intézett levelében Berzevicy Albert, Chorin Ferenc, Falk Miksa és Dániel Gábor képviselőkre nézve tett.

Két összeférhetlenségi bejelentés. A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága Apáthy Péter elnöklete alatt tartott ülésében tárgyalás alá vette azt a két összeférhetlenségi bejelentést, amelyet Kálmán Károly tett a ház nyílt ülésében Tisza István gróf és Rosenberg Gyula képviselőkre nézve az Adria hajózási társulatnál elfoglalt állásuk ügyében. — Kálmán Károly előadja, hogy az Adriával az állam az 1891: 33. t.-c. alapján a kormány husz évre szerződést kötött s a társaságnak szubve ciót és raktárhelyiségeket ad, amelyek bérét a kormány szabja meg, továbbá az Adria illetékmentességet s posta- és szállítási kedvezményeket élvez s így a szerződésből előny vagy hátrány származhatik. Ezekből nyilvánvaló, hogy az Adria igazgatósági tagja s jogtanácsosa a képviselőséggel inkompatibilis állásban van, minélfogva kéri a szót, hogy az összeférhetlenségi törvénynek érvény szereztessek. Tisza István gróf előzetesen kijelenti, hogy az Adrián kívül a magyar ipar- és kereskedelmi bank, a magyar takarékpénztárak központi jelzálog-bankja, a rimamurány-salgótarjáni vasművek rész. társaság, a Weitzer János waggon-gépgyár és vasöntőde Aradon és a bihari helyi érdekű vasutak igazgatásában vesz részt. Óhajtja, hogy azokra nézve a képviselői állással való összeférhetőség vagy inkompatibilitás kérdése az illetékes forum által eldöntessék. Kéri ennélfogva előtte szótól, nem hajlandó-e ezekre nézve is a bejelentést megtenni? Kijelenti egyuttal, hogy ha ellenzéki oldalról 10—15 nap alatt ily bejelentés nem tétetnék, maga fog ennek megtevésére valakit felkérni. — Kálmán Károly méltányolja azt a nemes felfogást, mely abban a felhívásban nyilvánul, de a maga részéről kijelenti, hogy nem hajlandó további bejelentést tenni.

A kvóta-nóta. Már azt gondoltuk, hogy el is hegedülte azt a bizottság, pedig a két miniszterelnök még mindig dudolgatja. A minap ő felségénél jártak, ahol Bánffy 32.2 százalékot, Badeni pedig 36.4 százalékot hangoztatott. Az utóbbi, ugylátszik itt meg is makacsolta magát, Bánffy azonban kijelentette, hogy e csekély néhány millió miatt nem kell azért hajba kapni, inkább enged ő és valamicskét majd ráigér még az utóbbi ajánlatára. Az osztrák már most még inkább megkötheti magát, mert látja, hogy jó alkudozó félre akadt a koppenhágai bölesben. A baj csak az, hogy az alku a nemzet bőrére megy.

Az ugodi választás. A liberálizmus csunya meszterkedésének egy módját megint volt alkalmunk megismerni. Az ugodi választásra vonatkozólag ugyanis világgá kürtöltette, hogy azt május hó 28-án, majd ismét hogy 22-én fogja megejtetni. A napokban azonban hirtelen hire futott, hogy a választás május 13-ikára tüzetett ki. A néppárt jelöltje természetesen csak e hír vétele után utazott le a kerületbe, mert hiábavaló korteskedéssel nem akarta a jó népet heteken keresztül zavarni békés foglalkozásában, sürgős tavaszi munkájában. A liberálisok azonban, ismervén az idő rövidségét, természetesen iparkodtak azt lehetőleg kihasználni. Hiszszük azonban, hogy e csunya újabb fogás következtében csak maguknak ártottak, vagy legfőlebb még Bauernek, a saját jelöltjüknek, aki még inkább kénytelen lesz erszényét megnyitni, hogy a lóvá tett

polgárságot, mely ez aljas fogás miatt mélyen elkeseredett, megengesztelje. Egyébkint is bizonyos volt, hogy Bauernek ismét el kell költenie legalább is negyven ezer forintot, mint az első választásnál, de nem bizonyos, hogy nem e hiába. Csupán két község magatartásán fordul meg a dolog. Ha az a két község meggyőződését fogja követni, akkor hiába való lesz a pénzfecsérlés, mert a mandátumot sok küzdelem után végre is a néppárt jelöltje fogja elhozni a választás színhelyéről. Hogy valóban így is legyen, követeli a kerület becsülete. — A derék pápa-kovácsiak között a kormánypártiak jó pénzért se találunk olyant, aki őket Ugodba vinné a választásra. Ezek aztán az igazi jellemes férfiak! Kiéghetne szegyenükben a potyafraterek szeme, mikor ilyen derék, megvesztegethetlen férfiakra kénytelenek tekinteni. Csak az a baj, hogy ők már nem tudnak pirulni, nekik már nincs szegyenérzetük.

Akik a néppel játszanak. Megfoghatatlan, hogy némely urak milyen bargyúnak, milyen rövid eszűnek tartják a népet. Azt hiszik, hogy az se lát, se hall se lehet vele tenni, amit az ember akar. Ilyen urak a többi közt Holló és Polónyi, akik most vasárnap készülnek valami célot tartani Félégyházán, ugyanott, ahol az urnapi népgyűlés alkalmával botrányt csináltak. Hát ha csakugyan adnának valamit a népre ezek az urak: ugyan hol voltak akkor, mikor a néppárt a földadó leszállítását követelte? Persze, akkor bujkalni kellett, mert hiszen a kormánynak lehet köszönni, hogy az ő segítségével nyert mandátumot Holló megtarthatta. És ki az a Polónyi a népnek? Bizony se inge, se gallérja. A nép csak azt tudja róla, hogy mohón támogatja a kormány javaslatait és buzgón védelmezi a népjograblo Szalavszkyt. A félegyházai nép azonkívül még azt is tudja róla, hogy a kormány kedvéért az igazi ellenzékiek népgyűléseit mindig kusz megzavarni, mint megzavarta az övéket Urnapján. — Hát hiszen csak játszanak a néppel ezek az urak. A nép majd meg fogja velük értetni, hogy velük szemben csak egy játékos ismer és annak a neve: „Haragszom rád”. A félegyházai néphez ugyan hiába visznek le néhány tarisznya ígéretet és ostobaságot, azt elámitani nem fogják, mert jól tudja, hogy a tarisznyát a kormány akasztja nyakukba, mikor kimennek koldulni a nép közé. Félegyházán azonban hiába koldulnak. Legfőlebb olyan fegdatást fognak kapni, hogy arról aztán méltán koldulhatnak.

Az Ugron-párthól. Ugyancsak sok és kemény megpróbáltatásnak van kitéve ez a jobb sorsra néltő derék párt. A választásoknál ellene tört a nyílt és titkos kormánypárt, aminek következtében még vezére is kiszorult a törvényhozásból a nemzet nagy kárára, most pedig egyik kiváló jogi ereje, Visontai Soma hagyta el a pártot, rossz szelleme, Polónyi miatt, aki legutóbb szintén titkos kormánypárti törekvésének adta nyílt jelét és a Kossuth-párt módjára a kormánypárt-hoz huz Visontai ellenzéki elvével nem fer össze, hogy titkos kormánypárti emberről egy pártban maradjon, mivel pedig a párt nem vetette ki kebeléből Polónyit, kénytelen volt ő ott hagyni a pártot.

A választók és az orsz. néppárt.

Még a múlt hó 20-án történt, hogy két sopronmegyei község választó polgársága bizalmi nyilatkozatban fejezte ki ragaszkodását és háláját az országgy. néppárt és különösen annak bölcs vezetősége iránt,

mely nyilatkozatra nagys. Molnár János apát-plebános, orsz. képviselő egy levélben felelt ugyancsak a múlt hó 29-én. A választóknak és képviselőknek illetően szíves érintkezése mindkét félre csak buzdító jó hatással lehet: érdemesnek tartjuk tehát úgy a választók bizalmi nyilatkozatát, mint a pártvezetőség által arra adott köszönő levelet az alábbiakban egész terjedelmükben közölni.

A választók bizalmi nyilatkozata:

Nagyságos Apát!
Pártelnök Ur!

Engedje meg, hogy a lefolyt néppárti mozgalmakra s főleg a jelen országgyűlésnek pár hónapjára visszapillantva, elmondhassuk őszinte véleményünket és kifejezhessük érzelmeinket.

Jól tudtuk mi azt, hogy a néppárti képviselő urak, midőn az országgyűlésen megjelennek, valósággal a harctéren állanak egy át:os rendszerrel, a keresztény népet fosztogató liberális ellenséggel szemben. Láttuk előre, hogy gunyoltatni, vádoltatni fognak. Félve, aggodva kísértük lépteiket, szerepléseiket.

De most, hála Istennek, látjuk, halljuk, olvassuk, hogy a bár csekély számu, de lelkes csoport komolyan veszi dolgát, lelkiismeretesen kitart az adott program mellett, védi a keresztény hitet és a künn fáradó szegény népek érdekeiért sorompóba lép.

Ez nemcsak megerősít minket a néppárthoz való ragaszkodásunkban, hanem egyuttal arra is indít, hogy a néppárti képviselő uraknak köszönetet mondjunk önfeláldozó, bátor, hithű magatartásukért.

Aldja meg őket a Magasságbeli, adjon nekik erőt a jövőre is. Sok teendőjük lesz még és ezt csak Isten kegyelmével végezhetik. Ne engedjék magukat megfélemlíttetni, eltéríttetni a helyes ösvényről és segítsék diadalra jutni a kereszténységet és jobbra fordulni a föld népeinek állapotját.

Tisztelettel és hűséggel adózunk ezen szolgálóitukért.

Nagyságos Pártelnök urat pedig bizalommal felkérjük, szíveskedjék e levelünket a pártkörben felolvasni és tolmácsolni azon kérésünket, hogy a néppárti képviselő urak legyenek mindenkor az elhagyott népek igaz barátai és védői.

Minden egyiküket szívünkben köszöntjük és vagyunk testvéri szeretettel Nagyságtoknak áházatos szolgálói.

Horpácson és Lédeczben (Sopronm.)

1897. apr. 20-án.

Molnár Ferencz és 45 társa.

A párt levele:

T. c. Molnár Ferenc urnak és Társainak.

Horpácson és Lédeczben.

F. é. április hó 20-ikáról keltezett szíves levelőket, melyben a néppárt országgyűlési tagjainak „tisztelettel és hűséggel” adóznak — becses kivánságuk szerint — pártkörünkkel közölvén, ugyanazon pártkör megbizásából, meleg köszönetet szavazunk mindnyájan szíves érdeklődésök és méltánylásukért, meilyvel működésüket kísérni és jutalmazni kegyeskedtek.

Legyenek, kérjük, meggyőződve, hogy az a tudat, hogy oly lelkes férfiak, mint Önök is, állanak háttunk mögött, csak új erőt és biztatást öntolyton belénk, hogy azt a zászlót, mely körül Önök is, mi is csoportosulunk, magasan lobogtassuk s azon elveknek, melyek arra irvák, mielőbb diadalt szerezzünk.

Biztosítjuk Önöket, hogy bennünk csalódnai nem fognak, valamint mi is hisszük, hogy Önök sem fogják soha hathatós támogatásukat megvonni tőlünk.

Ezen kölcsönös érzelmekkel, öleljük Önöket egyenként és összesen, élénken hangoztatván közös jelszavunkat: **Éljen a néppárt!**

A néppárt országgyűlési tagjainak megbízásából, Budapest, 1897. április hó 29.

Marsovszky Endre dr. s. k. *Molnár János s. k.*
a pártkör jegyzője. a pártkör elnöke.

A fegyencipar.

(K. Ö.) Régi panaszát képezi a kisiparosoknak, hogy a fegyencipar és rabmunkák temérdek kárt okoznak a kisiparnak és egyik akadályát képezi a válságból való kibontakozásnak. A panasz jogosult. A kisiparnak amugyis sulyos helyzetét, melyet szemérmetlenül aknáz ki az erősebb jogával a gyáripar és a nagytőke, csak növeli az állam, mikor a fegyencipar és rabmunkákkal a gyáriparnál is erősebb versenyt támaszt. Hogy a mindenünnen támadó versenynyel szemben a kisipar zöld ágra vergődni képtelen, csak természetesnek találjuk, mikor naponkint kell meggyőződünk arról, hogy a kisipar nemcsak mostoha gyermekét képezi kormányzatunknak, hanem az iparfejlesztés címe alatt hozott intézkedései mind ellene irányulnak a kisipar megerősödésének.

A fegyencipar versenyképessége a következőkből tűnik ki: Az állam az egyes fegyházak szükségletét képező nyersanyagot nagyban vásárolja a gyárakból, sokkal olcsóbban jut tehát hozzá, mint az egyes kisiparos, ki a közeli városban, talán az ötödik kézből szerzi be a nyersanyagot. De meg sokszor pénze se lévén, hitelre kénytelen vásárolni, mert a vevői is adósság maradnak neki. Ilyenkor pedig az áruuzsora miatt már előre a kereskedő zsebébe vándorol az a kisiparos, amit a majd csak eladandó ipari cikken nyerni remél. Azután az állam munkaereje sokkal olcsóbb, mint a kisiparosoké. A fegyencek által készíteni szokott iparcikkek előállítására tehát olcsóbb, mint a kisiparosok cikkei. A fegyencipar cikkei, amellet, hogy jó készítmények, olcsóbb áron szerezhetők be, mint a kisipar cikkei. A kisiparos ugyanis sokkal jobban kénytelen megfizetni segédeit, mint ennek előtte, már csak azért is, hogy a munkaerő megtartható legyen a műhely számára, melyet a gyárak onnan elvonnak, hol jobb bérekkel, hol az erkölcsök szabadságával. A gyáros ugyanis édes keveset törődik a munkások erkölcsével. Végezzék el a kisipar teendőket, ép úgy, mint a gép, a többi nem a gyáros dolga. A kisiparos tehát sok oly körülménnyel küzd, melyek ezelőtt nem állták útját boldogulásának. A nyersanyag megdrágult, áruuzsora címéa pedig már eleve lehetetlenné teszi a kisiparosra nézve a megélhetést. A munkaerő megdrágult és emellet megbízhatatlanabb. A közterhek megnövekedtek, élelmezés, ru-

házat megdrágult. Versenynyel támadja a nagyipar, a nagytőke és állam. Érdekképviselote elhanyagolt. És mindezek dacára, olcsóbban kell neki cikkeit eladni, hogy életét valahogy tengetni képes legyen. Ily körülmények között ne csodálkozzunk azon, hogy az egykor oly erős kis iparososztálynak a mai csak árnyéka már.

Előtérbe lép azonban annak a jog s kérdésnek a felvetése, hogy az állam saját jól felfogott érdekei szempontjából konkurenciát csinálhat-e a fegyencipar révén a kisiparnak s társul szegődhetik-e a nagytőkéhez és a gyáriparhoz, amelyek jogosulatlan versenyökkel teljesen megbénították a kisiparnak a nemzeti munkára a nagy befolyást gyakorló erőit. A kisipar, ha azt egyáltalán fenn akarjuk tartani, aminthogy annak fentartása meggyőződésünk szerint nemzeti követelmény, első sorban az állam közintézményeiben, egy céltudatos iparpolitika által részesítendő abban a védelemben, melyet közgazdaságunk ezen ága jogosan igényel. Távol tartandó tőle mindaz, ami létét fenyegeti, megvédendő mindattól, ami a versenyben gyengíti. A közgazdaságunk feladatát tehát nemcsak az képezi, ami a kisipart a nagytőke és gyáripar ellen vegye hathatós pártfogásába, hanem az is, hogy megszüntesse a fegyencipar és rabmunkák jogosulatlan versenyét. Elismerjük, hogy a fegyencipar megalakítása a legnemesebb szándékból fakadt. A társadalomból kiközösített csak az erős testmunka képes megjavítani. A börtönben a munka megerősíti lelküket és testüket, onnan kikerülve biztos kenyeret adnak a kezökbe valamely iparág elsajátításával. A fegyenciparnak azonban csak addig van jogosultsága, amíg kárára nincs egy tisztességes foglalkozású ágának. Amint ez az eset beáll, gondoskodnunk kell a fegyenceknek és a raboknak más uton való foglalkoztatásáról vagy ha már egyáltalán ipari cikkek készítésével akarnak munkát adni a fegyenceknek, gondoskodnunk kell arról, hogy a fegyencipar veszélyes versenytársává ne fejlődhessek a kisiparnak.

Az érdekelt körök is belátták már a fegyencipar káros versenyét a kisiparra nézve és kilátásba is helyezték a kérdésnek a kisiparra méltányos megoldását. Szerintök a fegyenceket el kellene vonni a kisipar teréről s inkább a mezőgazdasági munkában foglalkoztatni. A tervnek illetén megoldása épen nem mondható szerencsésnek, mivel rabokat és fegyenceket a mezei munkában foglalkoztatni nagy veszélylyel jár. Részint közérköcsi szempontból, részint az elégedetlen elemek, az agrár-szociálistákra való tekintetből. Ezeknek a rabokkal való érintkezése csak új tápanyagot szolgáltatna az elégedetlenkedő munkáselem izgatásainak. Sokkal szerencsésebb a megoldás azon módja, mely a fegyenceknek és raboknak a gyáriipari cikkek készítését javasolja. A gyáriipar nem szenvedne kárt, a kisipar pedig megszabadulna egy veszélyes konkurrenciától. Elmékedésre érdemes azon terv is, mely azt javasolja, hogy a fegyencekkel készítettessük a nálunk még kevésbé meghonosodott, a külföldről hozzánk importált

ipari cikkeket. Az állam kezében ez nem lehetetlen és legalább a külföldi iparnak csinálnánk belföldi konkurenciát.

Különben akármely módját válaszszuk is a megoldásnak, a kérdés a kisipar léteire gyakorló hátrányos befolyása következtében okvetlenül beható elmélkedést igényel. Mert a fegyenceket nem azért foglalkoztatjuk az ipar terén, hogy ezáltal a kisiparos-osztály nehéz helyzetét még nehezebbé tegyük.

Májusi dal.

*Szüzi gyöngyvirágot
Kötöttem csokorba,
Édes szüzanyámnak
A lurdí szoborra.*

*Hogy hódolatomat,
Hogy hálámát lássa
Szüz anyám szelíden
Mosolygó képmása.*

*Minden levél, virág
Könnyel van áztatva,
A bűnbánat drága
Gyöngye ragyog rajta.*

*Szent színe élbe
Bizalommal lépek,
'Sz gyönyöre önéki
A megtérő lélek.*

*

*Csilingel a harang
A kisdéd toronyba,
,,Máriát dicsérni
Jöjjetek", — azt kongja.*

Katona Lajosné.

Angyalok szárnyán.*)

Százdy Ambrus egy késő szerdai délután rossz kedvvel, unottan ödöngött a szobájában. Körülbelül dühös volt az egész világra, mindenk fölötte azonban önmagára. Valami igen nagy ostobaságot követett el.

Néhány nap előtt a feleségének — hogy-hogy nem — az a vad eszméje támadt, hogy ő elmegy — ugyan, képzeljék csak — a mária-celli bucsura, vagy mire. Sehogysem lehetett kiverni a fejéből. Hasztalan tiltakozott, hasztalan állította szemei elé meggyőző érvekkel, hogy ez a legsötétebb középkorból fennmaradt szokás, amelynek manap semmi jelentősége, értelme és egy művelt nő határozottan nevetségessé teszi magát az efféle, csakis a buta tömegnek való naivitásokkal. A legvilágosabb filozofiai okoskodás hatástalan maradt. Ő megy és megy. Reggeltől estig folyton rimánkodott; sőt, amit régen nem tett, egypárszor a könyveit is segítségül hívta.

Nos, hát végre is unni kezdte a dolgot s az egyik óvatlan pillanatban belenyugodott, hogy az asszonynak a legfrisebb szeszélye teljesülésbe menjen. Persze, volt öröm. Az az erőszakoskodó kiállhatatlan teremtés könnyön keresztül mosolygó szemével, az örömtől kipirult arcával szebb, bájosabb volt, mint valaha. Lázás készsülődések után végre elérkezett az indulás napja. És ekkor követte el a második ostobaságot. A bucsuzó asszony forró csókjai közben erősen a lelkére kötötte, hogy míg távol lesz, egy órára se hagyja el a házat; üljön szépen, türelmesen néhány napig otthon, a gyermekek mellett, mert ő az édes bogárkát senkire se meri bizni másra. És az történt, — valahogyan hatással volt reá a válás pillanata, — hogy balgatagul megígérte, szavára ígérte az otthonülést, a hűséges dada-szerepet.

A következmények aztán csakugyan igazolták, hogy mindkét esetben nagy ostobaságot követett el; először, mikor elengedte az asszonyát a hosszú utra; másodsor, mikor ezt a megfontolatlan ígéretet tette. Alig egy délutánt töltöttek el még — nélküle s már százszor is megbánta a dupla ellágyulást. Most érezte csak igazán, hogy minő rettenetes gyötrellem az, mikor valaki kaszinóba akar menni, aztán meg van fogva, nem lehet. A Prometheusz kinja jut eszébe az embernek . . . Aztán most, épen most, ezek a gyermekek is olyan rosszak, kiállhatatlanok. Máskor egész napon át játszanak békességben, szép egyetértésben; most minden negyedórában törvényt kell tennie közöttük. Egyszóval, az egész világ összeesküdött a bosszantására. És ami még a legborzasztóbb: itt van a nyakukon az est. A háta borsószik, ha a két apróság lefektetésére gondol. No, lesz sírás-rívás a mama után. Fedig a gyermek-sírást ki nem állhatja. Egy évtized alatt sem tudta megszokni. Igen, valóságos örültség volt az asszonyát elbocsátania . . .

Ilyen rossz kedvű, paprikás hangulatban volt Százdy Ambrus egy késő szerdai délután. S nem tudom bizonyosan, de sejtem, hogy keserű, olthatlan gyűlölettel gondolt mindennemű bucsujárásra, meg arra is, aki azt kitalálta.

*) Ezt a kis elbeszélést mutatóványul közöljük K. K. ur ily című művéből: Történetek, Rajzok, Elbeszélések. Aki a szépirodalmi olvasmányoknak barátja, rendelje meg a 17 szebbnél-szebb elbeszélést tartalmazó könyvet. Ára bérmentes küldéssel 1 forint 20 kr. Megrendelhető Kovács Károly káplán urnál Napkor szabolcs-megyei községben.

A vacsorán nagy nehezen tullestek s nemsokára azután a Gyuszi, aki amolyan csöpp, göröngybotló kis fiu vala, félremagyarázhatatlan jelekkel adta tudtára apjának, hogy kezd álmos lenni. Nagyobb bizony-ág okráért pedig megkísérelte a mamát hívni, nyilván, hogy az altassa el. Irénke, az öt éves, édesarcu, szőszke kis leány ekkorra már szintén megbarátkozott a lefekvés gondolatával, úgy, hogy Százdny Ambrus egy késő délután hosszas csititgatások, fényes ígéretek után körülbelül hozzáfoghatott apró zsarnokainak a levetkőztetéséhez. Jól van, ezt is meg fogja tenni, ezt sem bizza másra . . . Bizony, nem, nem könnyen.

Egyszer aztán Irénke, amint azt a mamával is tenni szokta, meginterpellálta a papát illetéknépen:

— Apuskám, imádkoztassál!

Mikor pedig ezt meghallotta a félálmos Gyuszi, minden erejét összeszedve felállott az ágyban és nem egészen korrekt kiejtéssel, de teljes torokkal kiáltotta:

— Én is imádkozom!

Százdny Ambrus elmosolyodott csendesen . . .

Igaz ugyan, hogy mint felvilágosodott ember, már régóta haszontalan idővesztegetésnek tartja az imádkozást, hanem azt természetesen nem akadályozhatta meg, hogy neje a gyermekeket imádkozni ne tanítsa. Különbösen is legjobb néha — a nőket és a gyermekeket meghagyni a maguk boldog naivságukban. De, hogy ő imádkozzék!?

— Csak feküdjetek le szépen, Babuskáim. Majd imádkoztok, ha a mama hazajön — mondotta azután.

Hanem Irénke nem tágitott a mindennapi szokástól.

— Imádkoztassál, édes apuskám! — esengett újra. A Gyuszi meg, mint valami utánozó kis majom, hűségesen kontrázott testvérkéjének. Százdny türelmetlenkedni kezdett.

— Megharagszom, Irénke, ha akaratoskodik. Egykettő, lefeküdni.

A kis leány elszontyolodott a szigorú hangra és lassan visszahúzódott az apjától. Láta ezt a Gyuszi s hevenyében megértvén a szomorú fordulatot, menten sirva fakadt. Százdny most már határozottan dühbe jött. Haragosan rájuk rivalt, nádpálczával fenyegetőzött, — amivel aztán csakugyan hatott. A két kis baba szepegeve bujt össze s többé feltekinteni se mertek.

Az apa néhány pillanat múlva megbánta kegyetlenségét. Nyájas arccal hajolt föléljük és gyöngéden, hizelegve csókolta hol az egyiket, hol a másikat. És az édes, két kis apróság — mintha mi se történt volna — rögtön boldogan kezdett csicseregni újra, odasimulván szépen az apa széks melléhez. (Bár mi is olyan könnyen tudnánk feledni sértést, bántalmakat, mint ők!)

— No, hát most már imádkozzunk, mondotta szeliden Százdny Ambrus.

Gyuszival hamar végzett. A parányi ember imádsága még mindössze egy hibátlan keresztvetésből állott, amelyen szerencsésen tulesvén, látható megelégedéssel engedte át helyét Irénkének. A leányka elkezdte mondani szépen, értelmesen a Miatyánkot . . . Hanem egyszerre elhallgatott s szinte csodálkozó arccal nézett atyjára:

— Te nem tudsz imádkozni, apus?

Persze, az édes mama mindig együtt szokott imádkozni Irénkével. Százdny körülbelül várta e kérdést, mégis meglepődött.

— Tudok biz én, kis lányom. Hogy ne tudnék!

És azután közösen mondották az ima örökszép szavait, a leányka bátran, az angyalok tiszta, kedves zenéjü beszédével, az apa halk, mély hangon. Önkénytelen izgatottsággal a szívében, hogy vajjon fogja-e tudni csakugyan e régi dolgokat. Nem, még ezt nem feledte el, nem tudta elfeledni.

Van minékünk egy gyönyörű, poetikus imádságunk, mely így kezdődik: Az Ur angyala köszönté Máriát . . . Oh, kérem, Irénke ezt is tudja. Lám, bele is fog szépen. Hanem hiába várta, hogy atyja is folytatni fogja; az most már mélységesen hallgatott.

Százdny Ambrust zavarba hozta kis zsarnokának a kérő, unszólo tekintete s egy kicsit elpirult. Azután hirtelen eselhez folyamodva, utána mondta hibátlanul, ügyesen, amit a gyerektől hallott. Hanem közben váratlan szerencsétlenség történt. A végső rövid könyörgésnek épen a kellős-közepén Irénke egyszerre — megakadt. Bizony, itt nagy baj lesz. Hiába nézett esdőleg a kis leány apjára, hiába törte szőszke fejecskéjét, a következő szón: minden próbálkozás sikertelen maradt. Százdny érezte, hogy kritikus helyzetbe jutott. Mit csináljon? A gyermek már közel áll a siráshoz és folyton kéri, unszolja őt, hogy segítse . . . Egyszerre mentő gondolata támadt. Előkereste valahoznan a neje imádkönyvét — volt kettő-három — s a többi könnyen ment és Irénke ragyogó arccal fejezhette be imádságát.

Százdny Ambrusnak egyébként akkor este különös álma volt. Akármerre nézett, mindentütt bucsujárókat látott maga körül. Egyszer aztán maga is hozzájok szegődött feleségéstől s nagy, öreg kapesos könyvből messzeható, erős hangon énekelt valami ajtatos éneket. A feleségének könyvek voltak a szemében s csudálatos gyönyörűség látszott az arcán.

Reggeire kelve jót nevetett a bizarr álmán. A tegnapi jelenetet azonban meg kellett ismételnie, Oh, most már nem ment olyan keservesen. Végre is, feleségének adott szavát illik megtartania. Sőt, hogy esetleg kis leánya előtt újra szegyenbe ne maradjon: még azt a bohóságot is megeselekedte, hogy azt a bizonyos, kritikus imádságot betanulta — szóról-szóra. Némi mélységkép azonban sietett megjegyezni magában: hogy így tesz az, aki a gyermekeinek boldondja . . .

Imigy folyt az élet Százdnyknél néhány napig. A gyermekek ugyan epedve várták haza a mamát, egyébként azonban minden tekintetben meg voltak elégedve a papával. Százdny pedig türelmes megadással viselte sorsát s játéka hűségesen a dada-szerpét.

A negyedik napon — ez volt árvaságuknak az utolsó napja — már az imádott kaszinó se jutott eszébe; mindig az édes asszonyról gondolkozott, akit holnap kellére ölelhet. Aggódott is: vajjon egészségben tér-e meg nem történt-e valami baja? Akkor délután folyton a mamáról beszélt a gyermekeinek gyönyörű-éges, tündérszép dolgokat.

— Csak jönné is már az édes mama! Irénke mondta ezt és az ő szerelmes lelke utánsóhajtotta: csak jönné már!

Százdnyé pedig — meg akarván lepni övét — megerközött a negyedik nap estéjén . . . Csöndesen, szinte lopva jött föl a lépcsőkön. Az ajtónál visszafojtott lélekzettel figyelt. Belülről sajátságos, monoton beszélgetésnek a hangja hallatszott. És azután meg kellett támaszkodnia, hogy a gyönyörrel teljes meglepetésből el ne szédüljön. Férje imádkozott a kis lányával! Csodálatos ez. A tisztán, mélyen zengő hangjából kiérszni

vélte, hogy, míg ő távol volt, ennek az embernek a lelkében valami nagy változás történt.

A hang, Istenem, ez a hang, a természetes, az igazi, áhitatos imádkozás hangja . . . Felszakította az ajtót és szinte repült feléjük, egyenesen a Százdy Ambros karjaiba.

A férfi, ahogy felocsudott, megértette a felesége boldog elragadtatását s félig komolyan, félig nevetve mondotta neki:

— Nézd, a gyermekeid megtanítottak imádkozni. S azután hozzátette még csendesén:

— Ezután én fogok velők imádkozni mindig . . .

Az asszonynak, aki egyik kezével a férjét, másikkal a gyermekeit ölelte magához, úgy tetszik e pillanatban, hogy jime, az ő kis angyalai angyalszárnyukra vették szegény, megtévedett, hitetlen apjukat s úgy vitték föl magukkal a jó Isten közelebe . . . Kimondhatatlan boldogság szorította össze a szívet és könyek között rebegte:

— Áldott legyen az édes Szűz, ki meghallgatta esdeklésemet.

Kovács Károly.

H I R E K.

A szentlélek kegyelme. Folyó hó 2-án Szimő községben (Komárom m.) Madék Mária kamocsai születésű férjezett nő a református felekezetből visszatért a kath. egyház kebelébe három éves kis leánykájával együtt. Mária, akit védőszentjéül nyert a keresztségben s akinek hónapjában reá a szentlélek kegyelme szállott, legyen közbenjárója Istennél s nyerje ki számára a hitben való állhatatosság nagy kegyelmét is! — Ugyancsak egy visszatérés történt május hó 9-én is Szőládon, ahol említett napon Kasza József 22 éves református ifju tette le buzgó áhitattal, nagy számú hívő jelenlétében a kath. hitvallást. — Zomborban szintén volt egy áttérés május hó 9-én. (Egy a múlt hóban is volt ott, mikor Franko Józsefné, szül. Turós Erzsébet hagyta el a református vallást.) Az újabb megtért Kovács Zsuzsánna hajadon, aki ugyancsak a ref. felekezetből tért vissza az üdvözítő anyaszentegyház kebelébe.

Oltár-szentelés. A pozsonymegyei Magyarbélén f. hó 9-én, azaz múlt vasárnap tartották meg a lurdi oltár felszentelésének ünnepélyét. A nevezett község lakósa a becses ajándékot tisztelendő Fugger Győző megholt kispap nagylelkűségéből, az ő végrendeletének alapján nyerték el. Az Istenben boldogult papnövendék ugyanis 400 frtot hagyott ily célra: körvonaloza egyszerűs mind, hogy azt 1896-ban felépülő, pozsonymegyei templom kapja meg. A szobor gyönyörűen van kidolgozva és méltó ékessége a „menyasszony”-nak. A felszentelő nagys. tiszt. Ferenczy I. esperes ur kenetes szavakkal kötötte hallgatói szívére, hogy ő et csakis tiszteletre méltó őseink gyöngéd Mária-kultusza óvja meg az erkölcsi súlyedéstől. Polgártársak! Ugy-e szerencsések vagyunk mi, kiknek szívet a szűz Anya bánatos arca mindennap áhítatra hangolja? Meg is emlékezzünk sokszor a tulvilágon levő kispapról, kinek életében szinte nagyon szíven feküdt a tisztító helyen

szenvedő lelkek ügye, de meg így kívánja ezt a legszébb erény, a háladatosság is. Isten legyen lelkével irgalmas! — Ugyancsak lurdi-szobor-szentelés volt a múlt a napokban Mező-Csáth községben is, ahol az ünnepségben a protestánsok közül is igen számosan résztvettek. — A szobor közadakozásból szerzetett.

A legényegyesület ünnepe. Az orsz. központi kath. legényegyesület, azon alkalomból, hogy a téli tanfolyam véget ért, május 9-én lélekemelő, családi jellegű záró-ünnepet rendezett az egylet disztermében, melyet Schiffer Ferenc elnök beszéde nyitott meg. A bizonyítványok kiosztása után Bartl Tivadar szép szavakkal mondott köszönetet az ifjuság nevében Pasztinszky István tanárnak buzgó fáradozásaiért, melyre az érdemes tanár meghatottan válaszolt, kitartásra buzdítva az ifjuságot az önművelődésben. Az ifjuság értékes emléktárgyakat is nyújtott át szeretett tanárának. — Ünnepség után vidám társasvacsora következett, természetesen fölköszöntőkkel fűszerezve.

A pozsonyi ünnep. A pozsonyi koronázási emlékszobor leleplezésére, mely a jövő vasárnap, máj. 16-án fog megtartatni, ugyancsak lázasan folynak a készülődések. Az ünnepségre annyi idegen fog megjelenni, hogy minden szállás el van foglalva, sőt a főrendiház tagjai vasuti kocsikban fognak lakni és hálni. Ő felsége vasárnap reggel 7 órakor indul Bécsből és 8 órakor érkezik Pozsonyba, ahol tiszteletére úgy az egyházi, mint a polgári és katonai hatóság képviselője meg fog jelenni a pályaudvaron. Az emlékszobor leleplezése délelőtt féltíz órakor lesz. A szobor leleplezése után a ferencrendiek szépen restaurált tornyát fogják fölszentelni. Pozsonyból a király még az nap este Budapestre jön, ahol két-három hétig fog időzni.

Egy derék néppárti halála. Mélyen megszorodva adjuk hírül, hogy Bánhidy István, a félegyházi néppárti önzetlen, lelkes, derék vezére, a néppárti kör létesítőinek előharcosa, folyó hó 10-én, életének 58 ik évben, jobb létre szenderült, pótolhatlan irt hagyván maga után. Élte utolsó óráiban leutazott hozzá testvéri jó barátja dr. Bakonyi Elek, akinek megérkezése és látása látszólag megkönnyebbülést szerzett a szenvedőnek. Fájdalom, csak látszólag, mert barátja karjai közt csakhamar kilehelte nemes lelkét. A néppárt és egyáltalán a nép iránt tett szolgálatait meg nem hálálhatjuk, de egészen háladatlanok se akarnánk lenni iránta, azért jövő számunkban meg fogjuk örökíteni arcképét a hálás utókor számára, addig is kívánván: Adjon neki Isten örök nyugodalmat!

Az országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet*, abból az alkalomból, hogy a százezredik tüz-biztosítási kötvényt kiállította, lakomát rendezett, mely fényesen sikerült. A lakomán jelen voltak: Telegi Géza gr., Andrássy Géza gr., Bujanovics Sándor, Dessewffy Arisztid, Szőnyi Zsigmond, Püspöky Emil, Szilassy Zoltán s a tisztikar férfi és nő tagjai. Telegi Géza gr. lendületes szavakban méltatta a tisztikarnak fáradhatlan, becsületes és mindenkor tisztességes tevékenységét a szövetkezet ügyeinek előmozdítása érdekében. Bujanovics Sándor szintén a tisztikart éllette. Dessewffy Aurél kiemelte azokat az elévülhetlen érdemeket, melyeket Szőnyi Zsigmond vezérigazgató a szövetkezet alapításának eszméjével és diadalra juttatásával magának a magyar gazdaközönségnél szerzett. Szőnyi Zsigmond válaszában élte azokat, akiket a szövetkezet létesítésében első sorban illet meg az érdem: Telegy Géza grófot, Dessewffy Arisztidet, Andrássy Géza grófot és Péchy Tamást, kik kezdettől fogva önzetlenül működtek annak érdekében. Még több fölköszöntő is

volt. Valamennyiben ünnepelték a szövetséget örvedes haladását és különösen éltették a szövetséget vidéki képviselőit, akik mint apostolai az ügynek, saját körükben, munkájukkal és buzgóságukkal nagyan hozzájárultak az eddig elért fényes eredményhez s mint akik további munkájától függ, hogy a szövetséget mielőbb megszerezhesse a második százezer biztosító tagot is

Istennek tetsző alapítvány. Orsováról értesülünk, hogy egy odavaló szegény vízfordó, Bonovia Antal, aki évek óta hordta a vizet a Csernából, összegyűjtött 200 forintot és átadta Halmay plébánosnak az építendő új gradinai templom javára. A plébános szép szavakban köszönte meg az adományt, amely mindenestre van olyan kedves Isten előtt, mint a dúsgazdagoknak százazrekre menő alapítványai.

Egy apáca kitüntetése. Nincs az emberiségnek az a kincse, amivel a betegápoló apácák önfeláldozó munkáját meg lehetne jutalmazni, akik szeretettel ápolják még azokat a ragályos betegeket is, akikről legközelebbi hozzátartozóik is irtóznak és menekülnek. Nem is számítanak ők földi jutalomra, mert a felebaráti szeretet hősi erényét Krisztusért gyakorolják még életük föláldozásával is. Mégis jól esik látnunk, ha egy-egy ilyen hőslélekű apáca érdemei iránt az emberek halála nyilvánul; annál inkább ha ezen érdemet legfőbb helyen méltányolják, mint éppen a napokban is történt. *Augustina* nővér ugyanis, a pólai zárda főnöknője, az ottani tifuszjárvány alkalmával társaival együtt kifejtett kiválóan sikeres működéséért a királytól megkapta a koronás arany érdemkeresztet.

Egy sajtópör. A héten megtartott sajtóügyi tárgyalás eredménye azt a benyomást teszi az emberre, hogy a liberálizmus és az anarkia édes testvérek. Tudnivaló ugyanis, hogy kevés kivétellel egész Budapest liberális és így természetesen az esküdtek nagy többsége is az. Ezek az esküdtek pedig fölmentettek egy Schmidt Jenő nevű anarkistát, aki „Allah nélkül” című lapjában nyíltan megtagadja az államot, a trónt, az egyházat, a társadalmat, szóval föl akar forgatni mindent. Megengedhetőnek tartja, hogy akinek nincs pénze és kenyere, az bátran leütheti azt, akinél pénzt sejt s nem köteles munkával keresni kenyeret, hanem szerezhethet így is. Hirdeti, hogy a zsitvanykapitány csak annyiban különbözik egy királytól, amennyiben kevesebb gyilkos legénynyel rendelkezik, egyébiránt azonban éppen annyi tiszteletet érdemel a haramia vezér, mint a király. És ezt az embert az esküdtek fölmentették, az általa hirdett tanokat törvénybeütközőknek nem találták. Nem kétségbeesítő-e már most, hogy a vallásellenes mozgalmak és a népjograbló becselések üldözőit meg leg többnyire vétkesnek ítélik és elmarasztaltatják?

Takarék- és segélyegylet alakult Bányogon Sopron megyében, sőt már működését is megkezdette. A szükséges és fontos intézmény iránt nagy az érdeklődés nemcsak helyben, hanem a szomszédos községekben is. Bár minél több község követné a jó példát s alakítana hasonló áldásos intézményeket!

A tatai gr. meghalt. Esterházy Miklós Józsefet csak tatai grófnak szoktak nevezni, minthogy az általa Európaszerte ismerté tett Tata városának volt örökös ura. A múlt hét végén meghalt s vagyona örököséivé végrendeletében Esterházy Móricot, a pápai és ugdi grófot, továbbá Ferencet, Devecser urát, unokaöccseit tette, miután agglagény volt s egyenes örökösöket nem hagyott maga után. Esterházy Ferenc gr. a lelkes néppárti főur örökölte Tatát, ahol tavaly képviselőjelöltje volt a néppártnak. — Az elhunyt gr. ő felségé-

nek is kedves embere volt, ami leginkább kitűnik abból a részvéttáviratból, melyet a király Esterházy Móricnak, a veszprémi főispánnak küldött s mely így szól: „Legbensőbb részvétemet régi nemes barátom halála fölött.” — Holttestet ideiglenesen a tatai templom kriptájába helyezték le.

Knezits megszabadult! A jóságos király örömménetet szerzett a katholikusságnak, megkegyelmezett Knezits József felcsuthi lelkésznek, akit a vallás védelméért egy évi fogházra és 850 forint pénzbírságra ítéltek el, arra magyarázván cselekedetét, hogy izgatott a polgári házasság ellen. E megszabadulásnak nem most, 7 hónapi raboskodás után kellett volna megtörténnie, hanem már régen, mert ő felsége hajlandó volt az elítéltnak kegyelmet adni, Bánffy azonban az ő elbizakodottságában azt hitte, hogy a királyi kegyelem kiadását képes lesz megakadályozni. Szegény törpe! Ugyan mi ő az apostoli király jó lelkének nagyságához képest, aki nemcsak zsidó, firkászoknak hajlandó megkegyelmezni, hanem kath. papoknak is? A kegyelmi tény gyakorlásánál Bánffy hosszujának és rosszakaratának semmi helye sincs. Kitűnt ez most, Knezits megszabadulásakor. A kath. hívők imájának ereje mégis csak győzött a liberálizmus erőszakossága fölött s bár ez mindent elkövetett, hogy a fogoly megre szabadjon, az mégis kegyelmet nyert. A liberálizmus az ítélet meghozatala és kihirdetése után meg annyi időt se engedett a kath. lelképásztornak, hogy plébániája ügyeit elrendezhette volna. Csak hat órát kért tőle a célra és egy percet se kapott, hanem vitték őt úgy, amint volt, minden nélkül, egy darab gunya nélkül. Képzelték hát annak a gyűlöletnek nagysága, mely a liberálizmusnak emberszeretettől, sőt minden emberiességtől is kiált keblét a szegény pap iránt betöltötte. A király kegyelme most méltóképpen megbélyegezte a liberálizmusnak eme könyörtelenségét. Dicsőség legyen Istennek! Éljen a király!!

Legujabb liberális találmány. Ugyan mi lehetne az? — kérde az olvasó, hiszen a liberálizmus eddig csak adónemeket alát ki. Hát hiszen most se telett többre a bölcseségétől, most is csak egy újabb adónemmel hozakodik elő és ez a *gyufa-adó*. Igen, gyufaadó, hanem olyan alakban, hogy az államnak ne legyen belőle haszna, noha a polgárok ezután két vagy három krajcárért fogják is venni a gyufát. Az új adó, mint híriik már az őszre megkezdé pusztításait a zsebekben. Furcsa lesz egy kicsit, de hát azért Isten ments, hogy megharagudjunk a népboldogi ő liberálizmu ra és kiadjuk neki az utat.

A vasuti harangjelzés vége. A kereskedelemügyi miniszter rendeletet adott ki, melyben a vonatok indulásakor szokásban volt harangjelzést a jövő hó elsejével megszüntetni. Azután már csak villamos csengettyű fogja figyelmeztetni az utasokat a vonatok indulására. Eleinte bizonyára sok zavarnak lesz ez az okozója, de aztán majd csak hozzátörődik a közönség, mint a külföldön, ahol éppen semmi lármát se csinálnak, mert fölteszik az utasról, hogy tudja a vonat indulásának idejét és képes megismerni a pontos időt jelző vasuti órákat.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest vaci-utca 17.

KELETI J. kötszerész ur hirdetésére felhívjuk t. előfizetőink figyelmét.

MI ÚJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Franciaország. Páris még mindig a szörnyű szerencsétlenség kínos hatása alatt szenved. A jótékonyság és a felebaráti szeretet vértanúinak nagy serege olyan veszteség, mely még évek múlva is éreztetni fogja hatását. — Most egyfelül azok eltemetésével foglalkoznak, akiknek tetemeit sikerült fölismerni, más felől a szerencsétlenség oka után kutatnak. Ezt azonban aligha fogják föl találni, mert a kinematográf nevű gépet gyanúsítják, holott a szerencsétlenség okozója talán inkább emberi szörnyeteg, mert az a gépezet nem is olyan szerkezetű, hogy a vérfagyasztó szerencsétlenség okozója lehetett volna. — Vizsgálatot indítottak különben a bódó építője ellen is. Csodálatos, hogy arra az óriási bódéra ajtókat festettek díszítésül és a menekülők közül soknak az okozta veszttét, hogy ijedségükben fejüket vesztve, azokon a festett ajtókon keresztül ipar odtak menekülni. De súlyos mulasztás terheli a hatóságot is, amiért a közbiztonság megőrzéséről annyira nem gondoskodott, hogy még tűzoltók se voltak jelen, holott azoknak még szilárdan épült színházakban s egyéb ily helyeken is jelen kell lenniök.

Oroszország. Az orosz nép úgy látszik végképp megunt az ottani zsidóság garázdálkodását és mindenképpen kivándorlásra akarja kényszeríteni Izrael megszáporodott maradványait, hogy végre megszabaduljon az üzelmektől. Most legujabban is vészkiáltás járta be az egész világot a zsidó sajtó útján, hogy Kantakuzosban az oroszok ütök az ő zsidóikat, sőt azt is híresztelik, mintha üzleteiket és házaikat is földúlták volna és csak a zsinagógát kimélték meg. Nem hihető, hogy a veszedelmes hangyák elkergetése céljából a lakosság a fészkeiket is kénytelen földulni, de azért tartózkodva kell fogadnunk a rémhíreket. Részünkről szívesen megakadályoznók, hogy az orosz világgá kergesse az ő zsidóit, mert ismerjük az orosz zsidó kárteknony voltát és tudjuk, hogy a becsületes ruthén népünket a felvidéken az a fajzat pusztította ki mindenéből, amely Oroszországból kiűzve, Galicián át Magyarországra jött és most a felső vidék megyéit pusztítja.

Török-görög háború. Ugyancsak kijutott Görögországnak is az állambölcséskből! Szakasztott olyan az államkormányzásuk, akár a miénk. Magok a hatalom képviselői vezetnek megaláztatások elé s bukás szélére a nemzetet. Elégséges ok nélkül belekötöttek a sokkal erősebb törökbe, aki hosszú ideig tűrte a heccelődéseket s mindenképpen el akarta kerülni a háborút s éppen semmit se vágyott az elbizakodott Görögország megalázására. Végre is kénytelen volt elfogadni az oktalan kihívást és most ugyancsak tanítgatja mőresre a nyugtalanuló görögöt. Különben Görögországnak nem csupán az a bűne, hogy a háborút elkezdte, hanem az is, hogy a közbelépett nagyhatalmak minden intése dacára se akart bekötött kötni és még ma se folyomodik hozzájuk közbenjárásért, noba hadserege pocskákká van téve. Már két védelmi vonalát elvesztette a görög hadsereg, t. i. a határszéli hegyszorosokat, melyeket kemény küzdelem árán vett meg a török és

Larissza-Trikalát, melyet az egész történelemben páratlanul álló gyáva futással, komolyabb harc nélkül hagytott el a görög sereg. Most azután sikerült Edhem basának, a jeles hadvezérnek Volot is elfoglalni. Edhem basa három irányban toltta előre hadseregét és ha a görög csak egy csipetnyi vitézséget, csak közönséges bátorságot és elszántságot tanusít, akkor a török az egész görög hadsereget elfogja. Ez azonban gyáván megfutott. A török azonban nyomon követi és ha most elfoglalt védelmi állásából is kikergeti: úgy akadály nélkül mehet Athénbe, a fővárosba és Konstantinápolyba küldheti a királyi palota kulcsát, sőt talán az elbizakodott király koronáját is.

HITBUZGALMI ROVAT

Kantalicíói sz. Bódog hitvalló.

Május 18.

1515-ben született Olaszországban, Kantalicío községben. Szülei szegények voltak.

Bódog ifju korában barmokat őrzött, vagy mezei munkát végzett, de a jó Istent kezdettől fogva igen szerette. Amíg más gyermekek játszottak, azalatt ő a közel levő erdőbe sietett, ott egy tölgyfára késsel keresztet vésett, azelőtt letérdelt és imádkozott, vagy Jézus szenvedéséről és haláláról elmélkedett.

12 éves korában szolgálatba állott, gulyásbojtárnak egy nemes emberhez. Később béres lett.

Bódog mindig hiven szolgált, szorgalmasan dolgozott. Nem kellett őt ösztönözni a munkára, de soha, nem kellett a háta mögött álnia a gazdának. Dolgozott ő folyton, akár szemmel tartották, akár se.

Bizony szomorú dolog, hogy némei munkás csak akkor dolgozik, akkor is csak úgy immel-ámmal, ha a gazda mellette van; máskülönben pedig pihen, csak azt lesi, hadd muljék el a nap és ő a napi bérét, a napszámát megkapja.

Szegény emberek panaszkodnak, hogy nyomorognak, hogy nincs keresetök.

Ki ennek az oka?

Az izgága emberek hamarosan kivágják a szentenciát, hogy annak senki más nem oka, mint az urak.

Hátrább kissé az agarakkal, izgató népámitóink! Vegyétek csak elő a bibliát és ott olvashatjátok; az Ur Jézus maga mondotta: hogy szegények mindig lesznek . . . Jézus is szegény volt, nevelő atyja szegény ács, apostolai szegény halászok. Ezek magok mondták: Uram mi még a szegénységünket is elhagytuk, mi mindent elhagytunk . . . És Jézus nem mondja-e apostolainak, ne legyen az uton két tömlőtök, ne legyenek két ruhátok.

Azon ifjunak is, aki tökéletes akart volna lenni, nem azt mondta-e: Ha tökéletes akarsz lenni: menj, add el amid van, oszd ki a szegények között és jöjj kövess engem, — engem, akinek nincs hová fejét lehajtsa, mikor a rókáknak is meg van a magok bariangja és a madaraknak az ő fészkek.

Szegény népem, ne panaszkodjál, ne zugolódjál szegény sorsod miatt. Az a gazdagság inkább csak

akadályozza az embert, ha a mennyországba igyekszik jutni.

Az apostol írja, hogy akik a gazdagságra vágnak, az ördög törébe esnek. És Jézus is nem mondta: hogy könnyebb a tevének a tüfökán átmennie, mint a gazdagnak a mennyországba jutnia. Ne irigyeld hát a gazdagok dinom-dánomját. A dugszdag is lakmározott és akkor a szegény Lázár rá se hederített. De bezzeg sirt, mikor a pokolban győtrődött a lángokban. Csakhogy már késő volt a bánata, rejta már nem lehetett segíteni. Lásd a megvetett szegény Lázár a menyekbe jutott. Lásd, a jó Isten gondot visel még a legnyomorultabb koldusra is. Hogyne, hiszen még a hajunk szála se görbül meg az ő tudta nélkül. Hiszen ő, aki még a hervadó virágot, a rét fűvét is gondolzza, a madara at ruházza, táplálja, már hogy is hagyhatná el az embert, akiért annyit szenvedett és meghalt, még ha az az ember szegény is.

Ne essél hát kétségbe. Isten nem hagy el, csak te se hagyj el. Ne ülj fel mindenféle gyűttment csavargó, dologkerülő izgatónak, aki csak azon mesterkél, hogy a népet a szegénység miatt lázítsa.

Ha pedig nyomorogsz: annak talán még se azok a munkaadó, napszámot fizető urak az okai.

Lásd, beszéltem az urakkal is, amint meghallgatom a szegény nép panaszát is. Azok is panaszkodnak. Azt mondják: a nagy napszámot csak kialkudják, két ember helyett is, de munkát egy emberért is alig tesznek meg.

Némelyik, ha magának dolgozik, majd megszakad a munkában, úgy iparkodik sőtét reggeltől, sőtét estig. Ha ellenben napszámba áll, úgy félti magát, mintha legalább is grófi palotából szakadt volna a munkához. Oly finnyás, mintha nem is a napszámos munka lenne a kenyere.

Más meg még a saját munkájánál is lomha, ha negyedóráig dolgozik, utána rá legalább öt percet pihen, későn fog a munkához, hamar hagyja el. No már így, ugyancsak nem az a csoda, hogy nyomorogsz szegény barátom, hanem inkább az lenne igazán a csoda, ha nem nyomorognál.

Gondold meg, hogy az a munkaadó már mégis inkább iparkodó, dolgos, szorgalmas munkásra költi a napszámot, mint olyanra, akiről már az apostol is megírta, hogy aki nem dolgozik, az ne is egyék.

Aztán meg, ha te dolgozol, nemcsak a munkaadó kísér figyelemmel, hanem nézi a munkádat a jó Isten is. Hej pedig, az ur Istent meg nem csalod ám, mert előle sehová el nem rejtőzhetel. Ő is fizet, az ő áldása a fizetése.

Ha te henyélsz a munkával, azért bizony az ur Isten meg nem áld. Hiszen a henyélés az ördög vánkosa. . . Hát bizony édesem, te ez ördöggel árulsz egy gyékényen, ha henyélsz. No de nincs is áldás azon a te kereseteden, amelyet henye munkával szereztél meg. Hiszen azért panaszkodol a nyomor miatt.

Te nem is veszed lelkedre ugyebár, ha lassacsakán, meg-meg pihengetve, közbe-közbe terefelélve töltöd a napszámban, vagy a magad munkája mellett a napot. Pedig hát ezt lelkedre kellene venned, mert az olyan rest munkával érkezel ám. Már bizony a kátéből is tudhatnád, hogy az ur Isten hetedik parancsolata ellen vétkeznek, akik a köteles munkát elhanyagolják, hanyagul végzik.

De hát ott a bibi, hogy te munkádnál az Ur Istenre nem gondolsz. Hej pedig hiába! hasztalan az ember

minden iparkodása, ha nem járul hozzá az Isten áldása.

Bódog soha nem fogott a munkához, míg előtte röviden nem imádkozott. Reggeli, esti imáját soha el nem hagyta. Napközben rövid fohászokkal gondolt Istenre. A jó Isten meg is áldotta munkáját.

Meghallotta később, hogy a közeli Zitta városban kapucinus kolostor keletkezett, amelyben a szerzetesek szigorú böjttel, imádsággal, munkával töltik az időt. Bódog e kolostorba lépett, mert úgy nyilatkozott, hogy ő csak szegénység és szenvedés közt akar élni.

1545-ben, 30 éves korában letette a fogadalmat. 9 év múlva Rómába küldötték alamizsnát gyűjteni. 40 évig koldulgatott Rómában, sarutlanul, olvasót imádkozva, szerényen, alázatosan böjtölve, mindenkinek épülésére szolgált. Szentnek nevezték már akkor a püspökök, a bíbornok is. Sőt a pápa is nagyrabecsülte. Mária ünnepei előtt kenyéren és vizen böjtölt.

Pusztá gyékényen aludt, azt is csak két órát. Nérii Fülöp is szívesen eltársalgott vele.

Bódog sok embert a jó utra térített egyszerű szavával is.

Egy bírónak borjut ajándékozott valaki, hogy annak fejében az ő javára ítéljen, a borju bögött. Bódog épp akkor jött oda és így szólt: Ime uram, mint könyörög e borju kedvező ítéletért ajándékozója számára.

Máskor egy ügyvéd nagyszerű könyvtárába vezette Bódogot és kérdezte, mit mond könyvtáráról. Bódog a falon függött feszületre mutatott és azt mondta „uram, ha e könyvet nem tanulmányozza, akkor mindeme könyvekből több igaztalanságot, mint igazságot fog tanulni.”

A szegényeket és betegeket tőle telhetőleg ápolta. Élte utolsó 15 esztendejében naponként áldozott folyton vágyódott az ur Jézussal lenni.

A bold. szüzet is kiválóan szerette és tisztelte. A bold. Szüz közbenjárása által több kegyelmet nyert, azért is a „Szent szüz kedveitjének” nevezték.

Szigoru, erényes, ájtatos életét 72 éves korában, amily szentül élt, oly szentül be is fejezte. Rövid ideig gyengélkedett csak, azután a szentségek felvétele után 1587. május 18-án az urhoz költözött.

Teste maig is ép; Rómában a kapucinusok templomában nyugszik.

VIII. Orbán 1625-ben a boldogog közé vette fel. XI. Kelemen pápa pedig 1712-ben a szentek sorába iktatta.

Szegénység barátja, dicső nagy szentünk, könyörögj érettünk, hogy mi is mindenkor szeressük a szegény állapotot és miatta soha se zugolódjunk.

Sz. Alajos társulata.

Szent Alajos tiszteletére az ő ünnepe előtt (de máskor is tetszés szerint) 6 heti ájtatosságot szokott tartani az ifjuság. Ilyenkor sz. Alajos litániáját mondják el és az imádságot sz. Alajoshoz. Emellett sz. Alajosnak egy-egy erényét is veszik elmélkedésül.

Keresztény ifjak! E hat heti ájtatosságot most vasárnapon, május 16-án kezdjük el.

Ha sz. Alajos litániája nincs kezdednél, imádkozzál helyette legalább egy miatyánkot és üdvözlőt. Kövesd sz. Alajost az Oltáriszentség elé. Kövesd a bold. Szüz oltárához vagy képéhez és ott, mint szent Alajos, imádd az Ur Jézust, tiszteld a bold. Szüzet.

Gyakorold különösen ez idő alatt nagy buzgón az áhitatot és az erényeket, amint azokra sz. Alajos társulata figyelmeztet.

Az áhitat gyakorlatok! Az oltáriszentség imádása,

látogatása, méltó vétele, — az ur Jézus sz. Szívének imádása — a bold. Szűz tisztelete és Alajosé. Az erények, az alázatosság (szerénység) a tisztaság, a mértékletesség (önmegtagadás) szeretet.

Sz. Alajos litániájából pedig most ez első héthe különösen e 7 címet vedd: egyet-egyet a hét egy-egy napjára.

1. Sz. Alajos: Szűz Mária hü fia. Könyörögj érettünk!

2. Sz. Alajos: Isten áldásainak tárháza. Könyörögj érettünk!

3. Sz. Alajos: A Szentlélek temploma. Könyörögj érettünk!

4. Sz. Alajos: Krisztus tökéletes követője. Könyörögj érettünk.

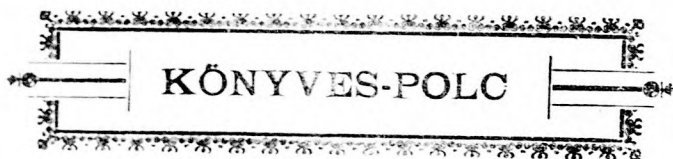
5. Sz. Alajos: A megfeszült Jézus nagy tisztelője. Könyörögj érettünk!

6. Sz. Alajos: az Oltáriszentség lángoló imádója. Könyörögj érettünk!

7. Sz. Alajos: Az édes Jézus szive buzgó tisztelője. Könyörögj érettünk!

Könyörögjünk.

Mennyei adományok osztogatója Ur Isten, ki az angyali ifjuban, Alajosban csodálatos ártatlanságot ép oly nagy bűnbánattal egyesítettél, engedd az ő érdemei és közbenjárása által, hogy mi, akik őt az ártatlanságban nem követjük, a bűnbánatban utánozzuk, ami Urunk Jézus Krisztus által, Amen.

Eladó könyvek. Egy könyvtárból a következő, régibb és újabb művek eladók. Aki az árt előre beküldi, a kívánt műveket bérmentve kapja. Aki utánvétre rendel, fizeti a viteldiját. A megrendelések elintézését szíveséghől Deák Ferenc ur vállalta el a „Magyar Néplap” kiadóhivatalában.

Porto Mauritio sz. Beszédék 2 köt. 1 frt 40 kr. — Népszerű homiliák Vezerie G. (ünnepek) k. 40 kr. — Ünnepi és alkalmi sz. beszédék Dr. Karsch L. k. 1 frt. — Történetekkel felvilágosított vasárnapi és ünnepi sz. beszédék Huszár K. 2 évf. k. 50 kr. — Külföld szónokai 1886. évf. k. 1 frt 10 kr. — Kath. Hitvédelmi folyóirat Lepsényi 1889, 1890, 1892, 1893. évf. füz. 5 frt. — Sz. Keresztuti intések Körész K. f. 25 kr. — Szerafi sz. Beszédék Piry f. 30 kr. — Böjti sz. beszédék, Kozora E. f. 50 kr. — Hitelemző beszédék Z. után Jagicza 4 köt. füzve 5 frt. — Atyai tanács egyetlen leányomnak Molnár L. f. 30 kr. — Jó Pásztor. Egyházzsónoklati folyóirat 2. 4. 6. 7. 8. 9. 10. évf. f. a 1 frt 20 f. 7 frt. 50 kr. — Ünnepi sz. beszédék Fekete J. füz. 60 kr. — Krtus követése egyházi beszédében Körész K. f. 25 kr. — Vallási megfontolások franciából Parkas S. f. 20 kr. — Egyházi beszédék, négy böjti cursus Szalay I. f. 60 kr. — A mi Urunk J. Krt. élete, franciából Ruschek A. f. 1 frt 50 kr. — Az apostolok Jéz. kinszenvedése alatt, böjti sz. beszédék Házi I. füz. 50 kr. — A szenvedő Jézus győzelem-jelvényei, böjti beszéd-sorozat Babik J. füz. 50 kr. — A legyőzött király diadala, böjti sz. beszédék Dr. Kanyurszky Gy. f. 50 kr. — A kath. egyház ellenei, nagyböjti beszédék Dr. Balits A. f. 50 kr. — Historie des Révolutions de l'empire D'Autriche annein 1848—1849 Par Alp. Balleydier két köt. 1 frt 10 kr.

A kath. egyesületek vezetőinek s barátainak figyelmébe ajánlom övetkező kiadványaimat: 1. A magyarországi kath. Egyesületek Evkönyve az 1897. évre

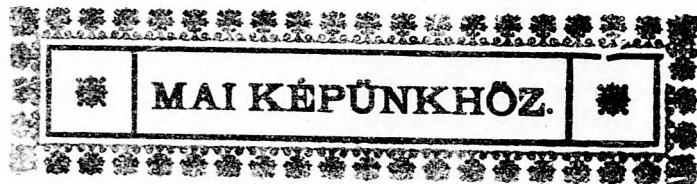
utmutatás a kath. egyesületek vezetésére s megalakítására. Szerkesztette: Gyürky Ödön. Ára 50 kr. (Papnövendékeknek 25 kr.) 2. A magyarországi kath. Egyesületek első orsz. kongresszusa. A kongresszus leírása, a beszédék, előadások teljes szövegével, kiadta: Gyürky Ödön. Ára 30 kr. (Papnövendékeknek 10 kr.) 3. Vaszari Kolos imája, melylyel a kath. Egyesületeket Jézus legszentebb szívének ajánlotta fel. Arany keretben, fali dísznek kiválóan alkalmas. Leszállított ára bérmentes küldéssel 1 frt. 4. Egyesületi jelvények emallirozott kereszt, tüvel, ezen fölirással: kath. kör vagy kath. Legény egyesület. Ára darabontint 30 kr. Megrendelési cím: Gyürky Ödön Budapest, VIII., ker. Pál-utca 7. szám II. em.

Budapest, 1897. május 7.

kiváló tisztelettel

Dr. Gyürky Ödön.

Az Oktató Néplap általánosan kedvelt képes ujság 10 száma a köve kezű bő tartalommal jelent meg: Máriához. — Magánügy-e a vallás? — Mária segít. — A tanítványok és az anya. — Nyolc nap a szent földön. — Az erdő madonnája. — A május fa. — A kis prókátor. — Forgácsok. — A gazda. — A gazdaszszony. — Hasznos tudnivalók. — Egészség dolgából. — Gyermekeversek. — A falu böcsületi. — Hazánk. — Kéthetenkint. — Katholikus missiókról. — Hova megyek? — Irodalom. — Képeink. — Mulattató. — Régi mondások. — Találos kérdések. — Szerk. üzenetek. — Budapesti piac. — A nélkülözhetlen szórakoztatva tanító képes ujságnak ára egész évre 2 frt. Megrendelhető: Pozsony Ferencieknél. Mutatványszámot kívánatra szívesen.

A vásároknak, piacoknak mindegyre nagyobb jelentőségük kezd lenni. Valamikor csak vásárokat ismeretek, amelyeken cserekereskedést űztek, úgy mint még ma is Afrikában. Később, az emberiség szaporodásával keletkeztek a kisebb-nagyobb községek, amelyekben már nagy számmal voltak található olyanok is, akik nem az ősfoglalkozást űzték, hanem a mesterségeket és ekkor keletkeztek a piacok, ahol az őstermelők naponkint árusíthatták terményeik fölöslegét olyanoknak, akik nem termeltek. A piacok helye a legutóbbi időkig a szabad ég alatt volt s az árus legfőlebb kocsikra erősített gyékényvel, óriási esernyővel és ponyvasátorral védhette áruit és önmagát az idők viszontagságai ellen. Ma már Budapesten másképp van. Gyönyörű paloták épültek, amelyekben csupa közvetítők árusítják a mezőgazdák terményeit is. Nem régen még, mint képünkön látszik, ha igen korai órában ment ki valaki a piacra, csupa jó vidékieket láthatott ott és csak később jelentek meg a kofák, még később a fogyasztók. Az új rend azonban majdnem teljesen elzárja a vidéki árusokat a budapesti piacoktól, mert most a szép palotákban (vásárcsarnokokban) kell helyet bérelni annak, aki Budapesten valamit el akar árusítani. A közeli vidék termelői nem is igen áldják az új rendet s mikor képünkre tekintenek, önkénytelenül eszükbe jut: Nem úgy van már, mint volt régen!

Szerkesztői üzenetek.

S. J. Kis-Hird. Nincs szándékunkban önnel vitakozni és elismerjük, hogy amit levelében felsorol, mindaz csak dícséretére válik önnek. Viszont azonban önnek is be kellene látnia, hogy ha az előfizetőknek csak negyedrésze fizet idejére, akkor a lapkiadás költségeit nem lehet megbírni és különösen nem az esetben, mikor sok ezer olvasó még utólag se fizet. Nekünk kötelességünk lapot küldeni azoknak, akik arra megfizettek; ezeknek a pénzét tehát nem ölhetjük bele olyan megrendelők lapjába, akik a fizetéssel hátralékban vannak. Nem azért pedig, mintha mindegyik hátralékosról föltennők, hogy soha se fog fizetni, hanem azért, mert ha a pénzt kiadjuk, azoknak se tudunk lapot küldeni, akik azt a mások lapjára is kiadott pénzt azért küldötték be, hogy azon az ő számukra nyomassunk lapot. Szóval a kénytelenség szorít arra, hogy mindazok lapját beszüntessük, akik hátralékban vannak. Igen sokan évutólján szoktak fizetni, mert ekkor van pénzük. Hát hiszen jól volna, csak azt kellene dívatba hozni, hogy ilyenkor, mikor pénzük van, ne egy elmúlt esztendőre fizetnének, hanem a következőre Nekik se lenne gondjuk egy egész esztendeig, meg a lapkiadás se ütköznék semmi nehézségbe. — P. Zs. Csurgó. Ott meg volt írva, hova kell fordulni. — S. M. Eöcsön. A plébános ur utján kell az efféle ügyet elintézni ilyen dologban egyes hívők senkinél se érnek célra. — M. S. Német-Ürög Sikerült. Köszönjük! — Sz. J. Vaszar. Amint a bérlővel megegyeznek Legjobb, ha a tulajdonos fizeti. — Pénze megjött. — B. P. Uj-Pusztá. Megmondottuk mi előre, mielőtt ezzel a törvénnyel boldogították volna a nemzetet, hogy az sok bajnak lesz okozója. Azóta ezer és ezer olyan panaszszal adtak igazat nekünk, amilyen az öné is. — K. M. Jászapáti. A hirdetés árát ön is kiszámíthatja könnyen, csak leírja, hogy mit akar hirdetni és megolvassa, hány szót kíván közzétenni. Aztán ahány szó, annyi két krajcár a díj. Az említett célból azonban hiába tenne közzé hirdetést, mert házmesteri állást utánjárással kell keresni és nagyobb házak házmesterétől rendszerint biztosítékot is kívánnak — Névtelen, Saár. Alá nem írt leveleket nem veszünk figyelembe. Azokat a bitangokat különben is csak meg kell vetni és nem velük foglalkozni. — G. M. Koroncó. Majd meg lesz nem sokára. Előbb tudni kell, hány szövetkezet van az országban. — Cs. J. Pusztá-Zámor. Szó sincs róla, hogy ön azon segíteni tudna. — L. F. Gyenge. — K. K. Napkor Sajnáljuk, de nem vehetünk át belőle. Mai számunk tárczájában azonban közöltünk egyet a tartalmából ismertetés végett. A mai időben nehéz a jó könyveket terjeszteni, mert aki venné és olvasná azokat, annak nincs rá pénze; akinek pedig pénze volna, annak a lelke nem vá-

gyik ily nemes szórakozás után. Megjegyezzük, hogy a tartalomtól nem a jóságra, hanem a rövidsége való tekintetből választottunk s így is kitünőre akadtunk. T. I. Héreg. Külföldi cégeket nem ismerünk. — T. J. Dömeföld. Ebben járatlanok vagyunk. — K. Gy. Ó-Kanizsa Elkésett. — O. J. Szaján. Aszükségesebbeket rendszerint szoktuk közölni. — Mi abból a könyvből nem rendelhetünk önnek. Küldje el nekik a pénzt és megkapja tőlük. Utánvét esetén a könyv önnek legalább 35 krajcárral többe kerülne ám, mint az ára, és akkor talán ön nem fogadná el azt. — K. Gy. Ráckeresztur. Bár tudjuk, hogy az efféle kimutatások buzditólag hathatnának másokra, mindazáltal nem merjük számukra lapunk erét megnyitni, mert ez oldalról tulságosan igénybe lenne véve. Kivételesen azért megteszszük, mikor t. i. az érdekelték különböző vidéken laknak és közös alkotásuk kiváló jelentőségű. Kívánjuk azonban, hogy az Isten adja bőséges áldását azokra, akik háza ékességeért oly buzgón adakoztak — G. M. Miklósi. Köszönjük. — Sz. Gy. Jánosháza. Megjött.

A kiadóhivatal üzenetei.

B. L. Géderlak. Pénze megjött. — Ifj. T. J. Sopron-Szováth. Jelen évre nincs előfizetve. Lapját megindítottuk, de kérjük az előfizetést mielőbb beküldeni. — Ifj. T. Gy. Tisza-Dada. Önnek is a fenti szól. — H. Gy. Pusztá-Vatya. Előfizetése június végén jár le. — B. J. Mező-Kövesd. A beküldött összeget elkönyveltük, s így előfizetése december végén jár le. — H. V. Rába-Gyarmat. Lapját megindítottuk, hátraléka ez évi. — D. F. Németfalu. Pénzét megkaptuk.

Gabnájár.

	frttól	frtig
B u z a	bánsági	7.40—8.00
—	tiszavidéki	7.66—8.10
—	pestvidéki	7.60—8.00
—	fehérm.	7.60—8.00
—	bácskai	7.70—8.15
R o z s	elsőrendű	6.30—6.25
—	másodr.	6.15—6.20
Á r p a	takarmány	4.20—4.50
—	égetni való	5.80—5.80
Z a b		5.80—6.25
K u k o r i c a		3.45—3.55

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

Tyukszemben szenvedőknek

valamint akiknek szűmőesük van

egy mindenhol található növényt, mely évek óta kitünő sikerrel használt gyógyfűnek bizonyult, a mennyiben pár napi alkalmazás után töle a **tyukszem** örökre kivesz, ajánl, s használati utasítást díjmentesen küld **Deák Ferencz Budapest, Práter-utca 44. sz.** (Válaszra 15 kros bélyeg melléklendő.)

Elismerő levél

Deák Ferencz urnak, Budapest.

22 évig szenvedtem a tyukszemfájdalmait, s hála az Istennek, becses utasítása szerint jártam el, tyukszemem nincs többé, fogadja érte hálás köszönetemet Isten áldás és hosszú életet kívánva hogy még sok másokon is segíthessen maradok kiváló tisztelője. Sopron-Nyék 1897. február 22-én. Kotos István vedkerületi erdész.

Mélyen tisztelt Deák ur.

Örömmel tudatom önnel, hogy kezeimen levő összes szemőeselm az ön utasítása folytán teljesen mind gyökcrestől kihullottak. Szívemből kívánom, hogy tartsa meg az Isten Deák urat még igen soká a szenvedő emberiség javára. Maradok kiváló tisztelője Takács Margit, Kecskemét 1897. febr. 24. Sz. Inoki hegyvárosszél 104. h. sz.

INJECTIO

HAMAMELIS VIRGINICA

Dr. Grobde tanártól

a legbiztosabban gyógyító külszer új és idült folyásoknál férfiak és nőknek.

— 1 üveg 70 kr. —

Főraktár:

EGGER-féle GYÓGYSZERTÁR

A „NÁDORHOZ”

Budapest, Váci-körút 18.

Treszkony Mihály

mezőgazdasági

géppáros

Nagy-Bittse (Trenesenmegve)

ajánl: járgányokat, zecskavágó-gépeket, cséplőgépeket, rostákat, konkolyválasztókat, (trier) sorvető-gépeket, darálómalomokat, répa- és burgonyavágó gépeket, kucorizamorzsoló-gépeket, különféle kéket és boronákat, amerikai gereblyéket, káposztagyálulógépeket, és rtörő-gépeket, maláta-zuzókat, agyaggyuró-gépeket, borovicskazuzókat, sajtalmokat, amerikai mangorlókat, körfűrészeket és tizedes-mérlegeket.

Képes árjegyzékemet kívánatra bérmentve küldöm be.

Egy jóforgalmu

szatócs-üzlet

tőzsdével és italméresi joggal haszonbérbe kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

Báró GLAUBITZ ALFONZ

méhészetéből eladók

ÉLŐ MÉHEK,

a míg a készlet tart.

Élő méhesaladók zírzen kaptarakban a következő árak mellett adatnak el:

1 drb 30 keretes kaptár 1 méhesaláddal	10	frt	—
1 „ 90 „ „ 3 „ „	28	„	—
1 „ 20 „ „ 1 „ „	8	„	50
1 „ 10 „ „ 1 „ „	5	„	50

Minden család 1—2 éves krajnai, magyar, vagy magyar-olasz kereszteses fiatal anyakkal. Állandóan kaphatók használt állapotban: méhészeti termékek, kaptarak, eszközök és gépek, minden nagyságu áveg és bádög méztartályok.

A fajtenyésztés állományából eladatnak: Normandiai óriás nyulak, díszgalahok, fajbaromfi és a tenyésztéshez szükséges tojások.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a báró GLAUBITZ ALFONZ méhészeti és gazdasági kivitelei telepe

Budapest, VII., Garay-tér 11.

Eppen most jelent meg és kiadóhivatalunkban kapható:

A zsidó vérgyilkosságok

története napjainkig

című, a múlt évben a hatóság által lefoglalt rendkívül érdekes munka legújabb kiadása.

Ára 1 frt 50 kr.

A pénz beküldése ellenében kiadóhivatalunk portómentesen küldi meg a könyvet

Tisztelettel jelentem, hogy

„EGYHÁZI NÉPÉNEKTÁR“

című a főegyházmegyei hatóság által jóváhagyott ima- és énekeskönyvem II. bővített kiadása most meggyta el a sajtót s megrendelhető a kiadónál, **Stampfel Károly** könyvkereskedőnél **Pozsonyban**.

Ezen II. kiadás az ország minden részéből hozzám érkezett számos óhajoknak megfelelőleg teljesen át lett javítva és alakítva s 150 szebbnél-szebb énekkel kibővítve, így most már 450 éneket tartalmaz. Az imarészt is az általános kívánalmak szerint szintén tetemesen kibővíttem, mely most már minden igényeknek meg fog felelni. E szerint joggal állíthatom, hogy a köznépi kezén forgó mostani ima- és énekeskönyvek között — az énekekre nézve — a legbővebb tartalommal bír, mely felkarolja s magában foglalja széles e hazában már régebbi idő óta, vagy újabban használatba hozott összes egyházi népénekeket.

Mіндеzen bótartalom mellett is ára lehető legcsökélyebbre lett szabva, hogy a szegényebb sorsuak és az iskolás gyermekek is könnyen megszerezhessék.

Ára papírkötésben 35 kr., vászonkötésben 50 kr., bőrkötésben arany metszéssel 1 frt 50 kr. Egy darabra 5 kr. postadíj küldendő. 15 egyfajta példány megrendelésnél egy ingyen jár s ekkor a könyvek még bérmentve is küldetnek **Stampfel Károly** könyvkiadóhivatala által **Pozsonyban**.

Zamárdi (Somogym.)

Csizmadia J. Gyula,
kántor s főtanító.

Törleszt. kölcsön
földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-60 évi időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzügyet nem mondhat fel. Csakely kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás 14 nap alatt. Konvertálás belyeg-és illetékmentes.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis a telekkönyvi kivonat, kataszterív.

Ingatlan- és Jelzálog-
Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39.
Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedül, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

A

Magyar Asphalt-
részvénytársaság

Budapest,

Andrássy-ut 30. szám.

elvállalja jótállás mellett legolcsóbban.

aszfalt-burkolatok

fektetését és

nedves lakások, pinexék-stb. gyökeres szárazzá tételét.

TELEFON.

Hi iszik
Kathreiner-féle
* Kacipo-maláta-kávét?
Mindenkinek
a ki igazán jó kávét szeret, a ki felti az egészségét és takarékos.

Cs. és kir.
osztr.
magyar
és belga
kir. szab.

Kitüntetett Brüsszel 1898-ban aranyérem és díszokmányokkal.

Keleti-féle cs. és kir.
szabad. sérvkötő

orvosi t. kintélyek véleménye szerint a legtekintélyesebb ezen nemből; nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és elhárítja az elszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait.

Ára: egyoldala 6 frt,
ketoldala 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: műlábak, műkezek, műleges fűzők, egyenestartók, járó- és nyújtógépek, gummi görcsérharisnyák stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.
kötészeti és orvos-sebészeti mű-
szerész

BUDAPESTEN,

Fűzőlet és sérvkötészeti műhely:

IV. kerület, Koronaherczeg-utcza 17. szám.

Gyár: Rostély-utca 15.

egy képes millenniumi árjegyzék ingyen, zárt borítékban.

Jelzálog kölcsön

budapesti és vidéki házak, föld- és erdőbirtokra 20-60 évi időtartamra olcsó tőkekamat törlesztéssel. — Csak telekkönyvi kivonat, kataszterív és adókönyv küldendő be.

Értesítés:

Eltérőleg a legtöbb kölcsönközvetítő iroda eljárásától az általam eszközölt ügyletek elintézéséről közvetlenül az intézet küld a feleknek értesítést és jutalékomat is az vonja le utólag.

STEINER LAJOS

iparh. eng. kölcsön közvetítő.

Budapesten,

VIII. ker., Nap-utca 31.

Válaszra belyeg melléklendő.

Brüni divatos

POSZTÓ-
szövetekés
maradékok

Izléses, előnyös és olcsó beszerzési forrása.

Kérjen ön

dustartalmu mintagyűjteményt a legjobb tavaszi, nyári-kamagarn-, cheviott- és loden szövetekről a csász. kir. szabadalmazott finom posztó és gyapjúáru gyárak raktárából

SCHWARCZ MÓRICZ

Zwittau (Brünn).

Mindenemű egyenruha, posztók egyletek részére.

A legkisebb mennyiség is megküldetik, meg sem felelő visszavetetik. — Székhely: utánvétellel, s rajtuk bérmentve küldetnek sz. t. Ezer elismervény. — Minta, melyre megrendelés nem történik, visszaküldendő.

RETAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-uteza 21. sz.

A nagyméit. és főtisztelendő Császári György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállítói.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezés-gyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadják stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szószékek akármilyen rajz szerinti művészes elkészítését.

Egyházi kelmék, cipkek, falfeszültek búcsújáró feszületek nagy választékban kapatok raktárunkon.

36-52

Kívánatra készséggel küldünk bormentve árjegyzéket, alkalmas mintákat.

Felhívás a t. olvasókhhoz!

Annyi és annyi hirdetés jelent már meg a kasza elárulására, hogy az olvasóközönség bizalmát már egészen elvesztette, hogy azonban ezen óriási honbug folytán terjesztett kaszák által történt félrevezetés megszűnjék, alulírott indítatva éreztem magamat a leghíresebb és legelső angol kaszagyárral szerződésre lépni, azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy nem mindenféle idegen hírű és nevű, hanem természetes valóságában és gyártásában a leghíresebb angol ezüst aczélszűrt darabonkint

85	90	95	100
1.30	1.35	1.40	1.45 adhatom.

Ezen kaszákhoz 1 drb hozzá alkalmas követ ingyen fogok küldeni.

Egyes megrendeléseknél a portót a felek, legalább is öt darab megrendelésnél a postadíjt én fizetem. Azt, mi más kaszaelárulók ígérik, nevezetesen, hogy gyűjtőknek ingyen adnak kaszát, nem tehetem. De ha mégis azt tapasztalom, hogy valamely községből oly megrendelés érkezik, hol 10 darab kasza egyszerre küldetik meg, a megrendelő félnek egy ingyen-kaszát mellékelek. Csoportos megrendelésnél nagyobb árkedvezmények nyújthatnak. A kasza csak akkor valódi, ha teljes nevem rajta olvasható. A kaszák szétküldése jótállás mellett eszközöltetik. Nem tesznek kiserletnek, ami azonban nem fordul elő ezer darab között egy sem.

Tisztelettel **Sárdy János** Nágocs (Somogy megye).

ORSZÁGOS MAGY. KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Alkult 1894. évben. — Biztosítási tőke 800,000 korona.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávasy Béla. Igazgatósági tagok: Andrássy Géza gróf, Bujászky Sándor, Beszovényi Arisztid, Komjáthy Béla, Pécsy Tamás, Püspöky Emil, Rubinik Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szólyai Zsigmond, Teleki Sándor gróf.

Vezérigazgató: Szólyai Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsonös Biztosító Szövetkezet folyton fejleszt a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megelégedését nyarta ki magának az

Épület és Átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjával tetemes megtakarítást tesz lehetővé. A szövetkezet a folyó évben életbeléptette a több éves jégbiztosítást is; hat évre szóló jégbiztosításnál 10%, a tizenket évesnél 20% díjengedményben részesíti tagjait. A díjengedmény már a kötvényben leszámítottatik, a biztosított gazda ennél fogva évenként ezzel kevesebb díjat fizet. Több évre szóló biztosításnál sem veszt el a fél az esetleges díjleszállítás előnyeit, mert az évenkénti megújításnál mindig csak az illető folyó évre megállapított díjszabály alapján számítottatik ki a díj és ebből vonatlik le a 10% illetőleg 20%-os díjengedmény.

A többévség dacára a biztosított fél a szövetkezet által nyújtott előnyök élvezetében marad.

Tömeges tűzbiztosítás esetén az illető községeknek rendkívül olcsó díjtételeket engedélyezünk.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapestben, József-körút 8. sz.) és a vidéken létesített Egyszékhelyeken.

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros,

Budapest, I., Lánchíd-uteza 5.

Saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereiről, cimbalmairól és mechanikai zenélműveiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bementve megküldetik.

Elpusztíthatatlan erős orgonahangú harmonikákról külön árjegyzék érhető.

Zenekarok felszereléséhez szükséges fuvó- és vonóhangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb árban szállíthatnak.

A cs. és kir. közös hadsereg, valamint a m. kir. honvédség zenekarának egyedüli szállítója.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves báziszer ellentét az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzselésként alkalmazták körörményei, csúszás, tapaszgattatásnál és megfázásoknál és az orvosok által bedörzselésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment néven is ismert, nem tilkos szer, hanem igazi népszerű házi-egyszerű, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 20 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készen van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bejelentés alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több közebbértékű utánzat van forgalomban. Ki akar megkérdezni, az minden egyes "Horgony" védjegy és Richter cégjegyzékkel ellátott üvegen utána vizsgálja.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a "MAGYAR NÉPLAP" kiadóhivatala fogad el.

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt Anitbetlanol. Izen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 4 frt 40 kr.; az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, barmentes átküldés. Kapható: Sze-gyógyszertárban, Lajosban 18. sz.

* Név törvényesen védve.

A gazdaközönség legkedveltebb kaszája!

„Villám kasza“

szállítása

április hó 1-én kezdődik

1 drb	85	90	95	100 cm hosszú
ára	1:10	1:15	1:20	1:30

1 pár kasza-ülő és kalapács 1 frt 10 kr.

Egyedül csak a „Villám-kaszám“ felelnek meg a gazdaközönség teljes kívánságának, különösen az által, hogy a „Villám-kaszák“ erős nyakkal, vékony, igen könnyű pengével vannak készítve és egy rendes kaszák ember kezéhez igazítva, nehogy még kovács-kézhez kelljen adni, a nyakát hajtani, mi által a kasza hátulja rendszeren kilágyl. A „Villám-kaszák“at kikalapáltan, a mi által már ki vannak próbálva, 10 darabonként postán barmintve utánvét mellett szállítom, az esetleg meg nem felelők saját költségemen visszaküldhetők, kicserélés végett.

Tisztelettel:

VIOSZ ELEMÉR.

gazd. gépek gyári raktára és a „Villám-kasza“ egyedüli szállítója. Devecser (Veszprém m.)

Eddig 67.500 drb forgalomban.

20 dr. után 1 drb ingyen küldik.

Tessék figyelni.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben üzik a szédelgést és az üzérkedést. És miután a „Szent-Antal“ jegyű kaszámmal, melynek híre bejárta az egész országot, egy kisse a szédelőknök a körmükre koppantottam, azt mindenféle furfanggal utánozzák, és el akarják hitetni, hogy ócska portékájuk valódi „Szent-Antal“ kasza, ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem ügynököt, sem utazót nem tartok és a valódi „Szent-Antal“ kasza csak nálam kapható.

Tisztelettel **SOHR JÓZSEF.**

A tisztelt gazdaközönségnek egy nélkülözhetetlen és legtöbbit használt szerszáma a kasza, a jó kasza egy kincs; a rossz kasza egy olyan nyög, mely nem érdemi meg, hogy kézbevétesék. Mindenki meg van arról győződve és mégis vakon hisz a cifra nevekkal felavatott kaszákban és magukat égig magasztaló elárúsítóknök. Az egyedüli kasza, mely eddig minden tulajdonosát várakozáson felül kielégítette,

a Szent-Antal kasza,

mely méltán megérdemli a **nép kaszája** címet mint a hogy sok vidéken nevezik. Ezen kasza elismerésének egy nagyobb részét szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és esodálatra méltó könnyűségének köszönheti.

Különösen azért felel meg a közönség kívánságának, mert a „Szent-Antal“ kaszának erős nyaka, igen vékony pengéje van és egy rendes kaszák ember kezéhez van igazítva; nem kell kovácskézre adni a nyakát hajlítani, mert ezáltal a kasza hátulja rendszeren lágyul.

Sok gazda a bírós kalapálás által a legjobb kaszát is elrontja, ez a „Szt-Antal“ kaszával nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva lesz a gazdaközönségnek átadva.

A „Szt-Antal“ kaszával csupán egyszeri kalapálással több uapon át lehet dolgozni és egyetlen kaszákó fenéssel 120-150 lépésnyire lehet akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi fűben is kaszálni.

Minden darabért jótállást vállalok és a meg nem felelőt kicserélem.

A szent-Antal kasza árai:

70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú
1 frt	1:05 kr.	1:10 kr.	1:15 kr.	1:20 kr.	1:25 kr.	1:30 kr.

5 darab rendelésnél a posta költséget a kaszagyár fizeti 10 drb rendelésnél egy darab ingyen. Megrendelhető: **SOHR JÓZSEF** urnál Somogy-Szill.

— Képes árjegyzéket ingyen küldök. —

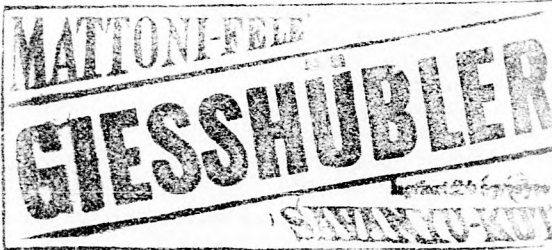
Valóságos Isten áldása

kohogésnél, rekedtségnél, elnyákásodásnál, a tüdő és torok mindennemű betegségeinél **Egger díj-jutalmazott mell-pasztilliát, és senki el ne mulassza** — saját jól fölfogott érdekében — azoknak **idejekorán** való használatát.

Számítalan elismerő hálaanyagokat tanuskodik elvitathatatlannul e kitűnő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr., 50 kr. és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerertárban; 16 és szétcsúldési raktár: Nádor-gyógyszertár, Budapest, Váci-körút 17.

Egy ügyes

fiatal keresztény kézművát és vegyeskereskedő segéd azonnali belépésre állást keres. Magyar, német, román és szerb nyelvet bírja, megkeresések T. M. címen a kiadóhivatalba kéretnek. 7459

MEGJELENT

és a „SZENT-GELLÉRT“ könyvnyomda kiadóhivatalában kapható

„MARIA-ESTÉK“

(Mária-legendák versekben.)

Irta: **VATHY ISTVÁN.**

Ára ajánlott portomentes küldéssel 1 forint 50 kr.